

Home > Muziek > [CROSSROADS festival , de nieuwe kolk ASSEN, \(26/09/2025\)](#)

CROSSROADS festival , de nieuwe kolk ASSEN, (26/09/2025)

 Ejam Maail 28 september 2025 Muziek

Crossroads 2025: Blues als basis, maar veel meer dan dat Op vrijdag 26 september vond de tweede editie van Crossroads plaats. Waar de eerste editie nog een puur bluesfestival was, koos de organisatie dit jaar voor het motto “Blues and Beyond”. En terecht: de blues vormde weliswaar de basis, maar de muzikale horizon werd dit keer flink verbreed. Elf bands, verspreid over drie podia, gaven het publiek een veelzijdige avond vol jazz, soul, funk en experimentele klanken. De aftrap kwam van het Teepe–Braden Quartet, een jazzformatie rond bassist Joris Teepe en de 61-jarige saxofonist Don Braden. Een elegante en fijnzinnige start die meteen de toon zette voor de diversiteit van de avond. Op het Bake Shop-podium, waar Noordelijke acts hun talenten konden laten horen, opende de Groningse neo-soulband Matoya. Met de charismatische Sofiya Astapiuk achter de microfoon liet de band horen dat zij ook buiten de regio zeker potten kunnen breken. Daarna was het de beurt aan New Cool Collective van Benjamin Herman in de grote zaal. Hun funky set had het publiek eigenlijk tot dansen moeten verleiden, maar de zittende opstelling werkte hier tegen. Jammer, want de energie spatte er vanaf. In een kleinere zaal werd een intieme tribute gebracht aan Mose Allison en Harry Muskee, met een glansrol voor gitarist Erwin Java, oud-lid van de Muskee Band. Voor de bluesliefhebbers een onmisbare ode aan het erfgoed. Het echte feest barstte los toen Johnny Rawls de zaal inliep en de bezoekers letterlijk uit hun stoelen kreeg. Met zijn soulvolle blues maakte hij indruk en bewees hij waarom deze muziek nog steeds zoveel mensen raakt. “Ja, dit is het!” hoorde je meerdere bezoekers verzuchten. De jonge generatie liet zich ook zien. De 19-jarige Britse gitaarvirtuoos Toby Lee bewees dat de blues springlevend is, terwijl leeftijdsgenote Mayte in het Fries haar eigen wereld creëerde met sfeervolle, Portishead-achtige klanken. Ook zonder de taal te verstaan werd het publiek moeiteloos meegevoerd. Een ander hoogtepunt was het optreden van Kaz Hawkins, een zangeres met de kracht en emotie die de blues groot maakt. Haar performance was meeslepend en raakte het publiek diep. De avond eindigde dansend met de groovy, latin-getinte souljazz van The Hippo Brothers, terwijl de jonge formatie Shoom het experiment zocht en herinneringen opriep aan de New Yorkse Knitting Factory-scene. Crossroads 2025 bewees dat de blues niet alleen een traditie is, maar ook een voedingsbodem voor vernieuwing en kruisbestuiving. Van doorgewinterde grootheden tot jong talent: dit festival liet zien dat de toekomst van de blues – en alles daar voorbij – verzekerd is. Een geslaagde tweede editie, die zonder twijfel een derde verdient.